

i Katalonien i Spanien - efter folkekrav – fremsat lov om forbud mod tyrefægtning!

Spøgelse på sporet

Ifølge radioavisen 25/9 måtte DSB tilkalde en ”åndemaner”, dvs hjælp til at få manet den ånd bort, som blev ved med at forstyrre togdriften ved at gå rundt på sporene. Det var åbenbart lykkedes den afdøde at materialisere sig så meget, at togførerne tydeligt kunne se ham.

Fadervor

I nogle folkeskoler skal alle elever, uanset de bryder sig om det eller ej, starte dagen med at bede fadervor. Men sagde Jesus ikke, at man skulle gå ind i sit lønkammer og bede!

Hvorfor fører Sams bo retssag mod Finn Bentzen?

Ruth Olsen

Flere har undret sig over, hvad baggrunden er for, at advokaten i Sams bo har trukket Finn Bentzen i retten, sådan som jeg skrev om i en kort notits under ”Kort fortalt” i Impuls 1/09. Den sag er i øvrigt atter udskudt – til engang i det nye år. Det er en lang historie, der ligger bag, men jeg har dels ment, at alle de detaljer ikke hører hjemme i dette blad, dels har jeg ikke lyst eller interesse i at blotlægge og udbrede belastende fakta om en anden person i dette bredere forum.

Det havde nok ellers kunnet spare nogle personer for ubehagelige oplevelser, hvis man havde kendt lidt til, hvilken person, man havde med at gøre, dvs hvis Martinus Instituttet havde været mere vågen og mindre ”lukket”. Alle har jo troet, at en revisor for Martinus-sagen kunne man da uden videre have tillid til, sådan som Sam fejlagtigt havde vurderet.

Da jeg nu engang er stor tilhænger af åbenhed, og da jeg som konsekvens af Finn Bentzens retssag mod mig har måttet sætte mig ind i sagens faktiske forhistorie, har jeg nu nedskrevet denne, sådan at jeg kan sende den som mail til dem, der måtte ønske det, evt. sende et udprint. Det vil kun handle om de objektive kendsgerninger, der foreligger, sådan at jeg ikke risikerer endnu en retssag.

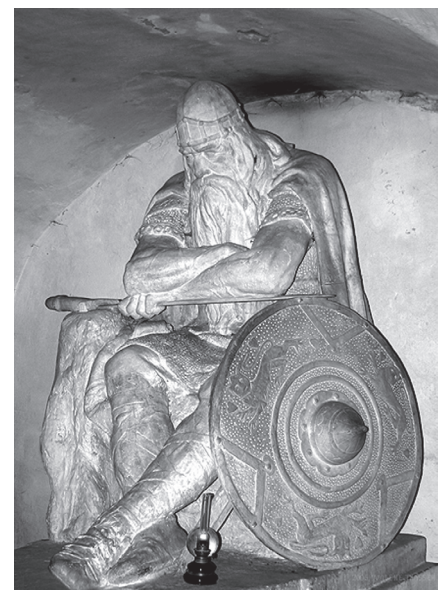
Da jeg fandt en artikel i et gammelt Kosmos-blad (nr.4/1984) af Tage Buch og Søren Hahn under overskriften ”Åbenhed”, syntes jeg, den passede ind i denne sammenhæng. Derfor har jeg plukket følgende citater fra den:

”En forudsætning for forståelse, harmoni og fred mellem mennesker er åbenhed. Problemer løses ikke,

medmindre alle oplysninger kommer frem. Lukkethed og hemmelighedsfuldhed mellem mennesker giver mulighed for – og fører som regel til – fejltagelser og misforståelser. For der, hvor virkeligheden ikke er til stede, har man kun gætterierne at holde sig til. Lukkethed afføder derfor besvær, lidelser og mange gange konflikter. I lukkede rum trives alskens uhumskhed.”

”Åbenhed og ærlighed er et kosmisk princip, og man må altså selv ”være en gave”, også hvis man vil arbejde for, at Martinus sag skal blomstre og bære frugt. Uden åbenhed får man ikke selv tilbagevirkning og dermed heller ikke selv oplysninger, og hvis man ikke er åben, får man ikke tillid, og uden tillid kan virkeligt samarbejde ikke finde sted”.

”Den åbenhed, som er et resultat af et kærligt og oplyst sind, vil altid være en ægte gave, til hvilken der ingen betingelser hæfter sig. Den gives ikke for at lede en fjende på vildspor, den skinner ikke med gavers

lånte genskin, og den er heller ikke en hensynsløs og trættende konverseren. Og sidst men ikke mindst: der hæfter sig ikke noget heroisk ved den, som der gjorde i den form for "åbenhed", hvormed den danske sagnhelt og nationalpatriot "Holger Danske" kæmpede. Han fægtede nemlig "med åben pande", dvs med visiret slået op, så man kunne se, hvem man havde foran sig.

Et eksempel på den rette åbenhed

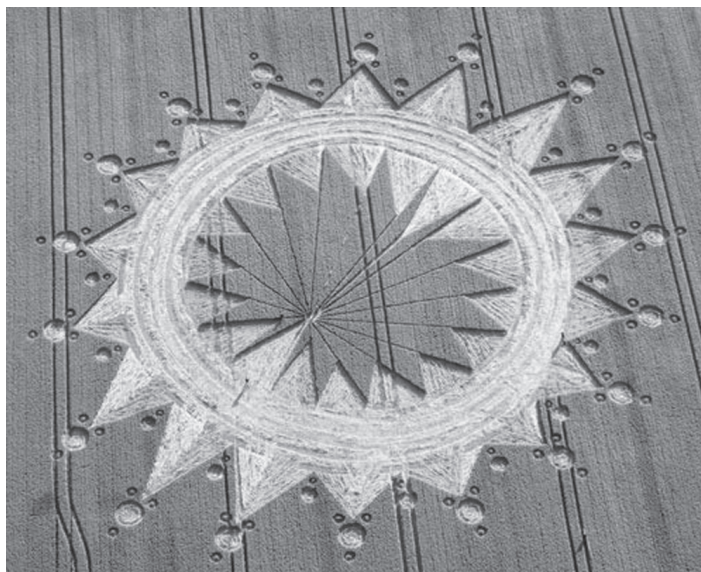
Åbenhed er således mange ting, og man kan ikke forvente hverken af sig selv eller andre, at den form for åbenhed, der naturligt vokser ud af et kærligt og upartisk sind, er noget, der lige med ét er nemt at praktisere. Men det gælder om lidt efter lidt at indrette

sin tilværelse på en sådan måde, at man ikke skal holde rede på to slags virkelighed, nemlig en, der vender udad og en, der vender indad. For så er det jo netop, man altid skal passe på med, hvad man siger og gør.

Man må leve sit liv, sådan at det ikke er nødvendigt at forholde andre sine oplysninger, eller som Martinus engang udtrykte det: "Ens liv må kunne tåle dagens lys", og hans eget liv var ikke skjult, men levet i overensstemmelse med hans idéverden. Livets Bog er i virkeligheden hans selvbiografi, hans livs bog og andres livs bog. I dagligdagen var han så forbavsende åben, at enkelte mennesker, der kom ham nær, kunne få den opfattelse, at så åben kunne han da ikke være overfor alle, og at de således havde hans

særlige fortrolighed. Men sådan var han faktisk overfor alle. Han havde ingen favoritter.

Den samme åbenhed og beredvillighed til at give sig selv og til at give alle oplysninger, som Martinus havde, må også alle hans sags medarbejdere og interesserede have eller lære sig. Han udstrålede selv venskab. For ham var venskabet, åbenheden og friheden for den enkelte en helt nødvendig forudsætning for et frugtbart samarbejde. At ikke alle kunne leve op til denne forudsætning, vidste han godt, og vi havde da også fuld frihed til at være lukkede og til at fejle på alle måder, og så opleve virkningerne, det ødelagde ikke hans venskab og kærlighed til os. Sådan en holdning kunne man jo lære noget af."

Martinus citat:

Når det ikke har betydning, at man tror på mine analyser, hvordan kan man da komme til kundskab om, at analyserne er rigtige? Det kan man ved at bruge sin logiske sans og sin kærlighedsevne. Og i forhold til som man besidder disse bevidsthedskræfter, vil man efterhånden ved egen kraft nå frem til en virkelig forståelse og oplevelse af det store slutfacit "alt er såre godt".

Arbejdet med åndsvidenskaben stiller visse krav til den studerende ikke blot rent intellektuelt, den side af sagen er ikke den vanskeligste. Hvis man tilegner sig stoffet lidt efter lidt, efterhånden som man har brug for det, vil hjerneceller, der endnu ligger latent i ens hjerne, udvikles, og man vil mærke, hvordan evnen til at forstå tingene gradvis vokser. (Artiklen "Frihed, frigjorthed og fred", Kosmos 5/1979)